

קול יעקב

לרפ"ש
רפאל דוד בן אודליה

לרפ"ש
ישי בן שושנה

להצלחת
בעל העלון ומשפחתו

להצלחת ולרפואת
כל עם ישראל

זמני השבת באלעד:
הדלקת נרות: 18:29
צאת שבת: 19:36
זמן ר"ת: 20:13

עלון מס' 173 | י"ט באדר ב' |
תשפ"ד | שנה 4

מטעמים וסיפור לשולחן שבת

צו את אהרן ואת בניו לאמור זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבוח כל הלילה עד הבקר ואש המזבוח תוקד בו (ויקרא ו' ב')

אין לו חלל לשון זרוז מיד ולדורות. אמר ר' שמעון ביותר כריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כ"ס (ג"פ)

עפ"י זה אפשר לומר, שיש כאן רמז לאדם שיזהר להכניע את היצר הרע היושב על הלב, וכמו שאמרו חז"ל: "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע", והיינו על ידי שיעסוק בתורה כמו שאמרו: "בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין". קרבן עולה מכפר על הרהורי הלב, ולכן כאן הוא המקום לזרז את האדם בזה. עלינו להיזהר מאוד שלא לתת שום פתח ליצר הרע.

לכאורה קשה: וכי יעלה על הדעת שבגלל חסרון כ"ס אהרון הכהן ובניו הצדיקים לא יעשו אחת ממצוות התורה כראוי?! ובכלל איזה חסרון כ"ס יש כאן? הרי אין להם הפסד מהקרבת העולה, אלא רק מניעת רווח.

לענ"ד אפשר ליישב, שיש כאן ציווי לכהנים שיזהרו מאוד בהקרבת הקורבנות שלא יפסלו חלילה את הקרבן ויגרמו לבעלים חסרון כ"ס, כי אם יפסל יצטרך להביא קרבן אחר.

בספרים הקדושים הובא הסבר על דרך הדרך הדרש: מצינו שלאיברים רבים יש "כ"ס", כלומר, כ"סוי השומר

על האדם מלחטוא באותם איברים: לעיניים ישנם עפעפיים, כדי שאם רואה מראה אסור, יוכל מיד לעצום את עיניו. לאוזן יש תנוך, כדי שיוכל לסתום אוזניו ולא לשמוע דברים אסורים. ללשון יש שיניים ושפתיים, כדי שלא לדבר לשון הרע. ואילו ללב אין

כ"סוי, יש לו "חסרון כ"ס", ועל כן אמרו חז"ל: "בכל יום ויום אין אדם ניצול מהרהורי עבירה".

מיסטר קולינס היה סוחר יהלומים עשיר שעסקיו היו חובקי עולם. הוא היה מכור לעבודתו ועסק בה

מבוקר עד ערב, מעולם לא התחתן, והתגורר לבדו בחווילה מפוארת באזור היקר ביותר של העיר. בוב, קצין מארינס לשעבר, היה ממונה על הבטחון ושומר על הבית המפואר כל אימת שבעליו היה נוסע לנסיעת עסקים. מיסטר קולינס לא הרשה

לבוב להיכנס לבית, אלא הקים עבורו ביתן בחצר, שבו היה שוהה כל שעות היממה, מפטרל סביב הבית ומטפל בכל הדרוש טיפול. בכל נסיעה

העלון מעון גנייה | אין לקרוא בתפילה

לע"נ
יורם בן מרים כ"צ ז"ל

לע"נ
מרים בת רחל כ"צ ע"ה

לע"נ
דוד בן אסתר כ"צ ז"ל

בוב בכל זאת לא היה רגוע, וחשש מתגובתו של מיסטר קולינס כאשר הלה יגלה את הספה. הוא הרי הורה לא להכניס אף אחד, אז מדוע הוא אפשר למובילים להיכנס?

למרבחה הפתעתו של בוב, הגיעה המשאית גם למחרת עם שני המובילים.

'מה קרה?' שאל בוב.

'נפלה כאן טעות', אמר הנהג והראה לבוב את הדפים שבידיו. 'ההזמנה שלכם היא לספה שחורה, ובטעות סיפקנו לכם ספה לבנה. ניאלץ לקחת את הספה ולהביא לכם בעוד שבועיים את הספה הנכונה.'

בוב שמח ואפשר למובילים להוציא את הספה מהבית. כך לא יישארו עקבות לכך שהוא הפר את ההוראות, והכול יעבור בשלום.

לאחר שבוע וחצי אכן חזר מיסטר קולינס מנסיעתו, שמח ומרוצה. הוא עשה עסקים טובים ורכש סחורה מעולה במחירים זולים. הוא ניגש לכספת, ולפתע פרצה מפיו זעקת שבר. הכספת הייתה פתוחה וכל היהלומים שבה נעלמו. כאחוז טירוף הוא רץ אל בוב שכבר עשה הכנות לחזור לביתו, ושאל בפנים מאיימות: 'מי נכנס לבית בהיעדרי?'

'אף אחד', הצטדק בוב, 'רק המובילים של הספה שהזמנת אצל קנטוני, אבל אחר כך הם לקחו אותה.'

'לא הזמנתי שום ספה אצל קנטוני', צווח מיסטר קולינס.

עד מהרה הסתבר מה אירע: בתוך הספה הסתתר פורץ כספות מקצועי. לאחר שהמובילים הכניסו את הספה הביתה הוא יצא מתוכה וטיפל בנחת במשך שעות ארוכות במנעול הכספת עד שפרץ אותה. הוא הוציא את כל היהלומים, ונכנס בחזרה אל תוך חלל הספה. למחרת, כשהמובילים לקחו את הספה, הם פשוט הוציאו בחסותו של בוב את כל רכושו של מיסטר קולינס ונסעו לדרכם. (שלום לעם)

היצר הרע מנסה להכשיל אותנו ללא הרף. הוא לא נח

וכל הזמן מחפש דרכים יצירתיות כדי לפתות אותנו. חכמים לימדונו שעל מנת להישמר מהחטא, יש לעשות סייגים וגדרות כדי שלא ניתן לו אפילו דריסת רגל אצלנו, אבל הבעיה מתחילה כשאנו מרגישים בטוחים ומרשים לעצמנו להיכנס לאזור הסכנה. חשוב שנזכור כי אם נותנים ליצר הרע להיכנס, הוא כבר ימצא דרכים להכניס אתו הפתעות לא נעימות...

היה מיסטר קולינס משאיר לבוב מספרי טלפון כדי שיוכל להשיגו בכל שעות היממה במקרה חירום.

את מרבית היהלומים היה מיסטר קולינס מחזיק במפעל שלו, אך את היהלומים היקרים והנדירים ביותר החזיק בביתו, בכספת פלדה חזקה ומשוכללת שהזמין במפעל מיוחד.

יום אחד מיסטר קולינס קרא לבוב ואמר לו: 'הפעם אני טס למדינה בעולם השלישי, ושם לא יהיה לי טלפון זמין.'

'יש איזה הוראות מיוחדות, בוס?', שאל בוב.

'בהחלט', אמר מיסטר קולינס, 'אף אחד לא נכנס לבית בהיעדרי!'

'אין בעיה', השיב בוב, ומיסטר קולינס נסע לדרכו בלב שקט.

לאחר יומיים עצרה משאית בפתח החצר. הנהג ומוביל נוסף הורידו מארגו המטען של המשאית ספת עור מרשימה, והניחו אותה על המדרכה. אחד המובילים נקש על השער, ובוב ניגש אליו.

'הבאנו את הספה', אמר המוביל.

'איזו ספה?' שאל בוב.

'האין זה ביתו של מיסטר קולינס?' שאל בתמיהה.

'זה הבית', אישר בוב.

'אז הבאנו את הספה שהזמנתם.'

'אני רק שומר פה. על איזו ספה מדובר?', שאל בוב.

'זו ספה של מעצב העל טוני קנטוני', הסביר המוביל השני, 'מיסטר קולינס הזמין אותה לפני חמישה חודשים, ועכשיו היא מוכנה. אפשר להכניס אותה?' מיסטר קולינס לא אמר לי שצריכה להגיע ספה, ואסור לי להכניס אף אחד לבית', אמר בוב.

'אה, אין בעיה', אמרו שני המובילים. 'אנשים מחכים בתור לאספקת הספות של קנטוני במשך חודשים. אם אתה לא מעוניין לקבל את הספה, יהיו רבים שישמחו. בוא רק תחתום שסירבת להכניס אותנו, ואתם חוזרים לסוף התור - זאת אומרת שהספה תסופק לכם בעוד חצי שנה.'

בוב לא ידע מה לעשות. מצד אחד מיסטר קולינס הזהיר לא להכניס אף אחד, אך מצד שני הוא יכעס מאוד אם לא יקבל את הספה היוקרתית שכנראה חשובה לו מאוד.

הוא הביט בשני המובילים. שירותו הצבאי לימד אותו שתמיד צריך לחשוש ולחשוש, אך השניים לבשו חולצות דקות ולא הסתירו שום נשק. הוא בדק ליתר ביטחון שהאקדח שלו ברשותו, וקיבל החלטה.

'אוקיי, בואו תכניסו את הספה', אמר, 'אבל בזריזות'. אחרי עשר דקות כבר נחה הספה במקומה בסלון הבית, ושני המובילים נפרדו מבוב.

שבת שלום ומבורך!

לע"נ
ניסים בן יצחק ז"ל

לע"נ
אשר (פליקס) בן סול ז"ל

לע"נ
אהובה בת חיה חיריה ע"ה